

HET HERSTEL EN DE BEKERING VAN DE JODEN

Preek over Ezechiël 37:1 - 10.

En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.

DE EERSTE EN DE TWEDE OPSTANDING

Preek over Openbaring 20:4-6 en 12.

Maar de overigen van de doden werden niet weer levend totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding.

DOOR

REV. C.H. SPURGEON

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2011**

1. HET HERSTEL EN DE BEKERING VAN DE JODEN

GEPREEKT OP DONDERDAGAVOND 16 JUNI 1864 IN DE “METROPOLITAANSE TABERNAKEL”, NEWINGTON

Tot ondersteuning van de Fondsen van de Britse Stichting voor bevordering van het Evangelie onder de Joden.

1 De hand des HEEREN was op mij, en de HEERE voerde mij uit in den geest, en zette mij neder in het midden ener vallei; dezelve nu was vol beenderen.

2 En Hij deed mij bij dezelve voorbijgaan geheel rondom; en ziet, er waren zeer vele op den grond der vallei; en ziet, zij waren zeer dor.

3 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, zullen deze beenderen levend worden? En ik zeide: Heere HEERE, Gij weet het!

4 Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen, en zeg tot dezelve: Gij dorre beenderen! hoort des HEEREN woord.

5 Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Ziet, Ik zal den geest in u brengen, en gij zult levend worden.

6 En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en den geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.

7 Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was, en er werd een geluid, als ik profeteerde, en ziet een beroering! en de beenderen naderden, elk been tot zijn been.

8 En ik zag, en ziet, en er werden zenuwen op dezelve, en er kwam vlees op; en Hij trok een huid boven over dezelve, maar er was geen geest in hen.

9 En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest; profeteer, Mensenkind, en zeg tot den geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.

10 En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.

Ezechiël 37:1 - 10.

(1) Dit visioen is vanaf de tijd van Hiëronimus beschouwd als een beschrijving van de Opstanding. En zeker kan het zo met veel nut worden toegepast. Wat een gezicht van de grote dag wordt ons als in een schilderij voor het oog vertoond! Het grote leger van hen, die eens dood waren, blijkt levend te worden, zoals wij lezen. Hier hebben wij een zeer geschikte en gepaste vraag dat ook in een graftombe gesteld kan worden. „Mensenkind, zullen deze beenderen levend worden?“ Neerkijkend in het donkere graf, of zoals een doodgraver een blik werpt op de vermolmde overblijfselen, die eens vervuld waren met leven, kan het ongeloof de vraag wel stellen: ‘Kunnen deze beenderen weer levend worden?’ Het geloof kan geen bevredigender antwoord geven dan dit: *O Heere God, Gij weet het.*

Maar hoewel de uitleg van deze visie (over de Opstanding) zeer juist kan zijn, moet het aan elk weldenkend mens toch heel duidelijk zijn, dat niet de betekenis van deze passage is. Er wordt geen zinspeling door Ezechiël gemaakt op de Opstanding. Zo’n onderwerp zou geheel buiten de bedoeling van de toespraak van de Profeet geweest zijn. Ik geloof dat hij niet meer aan de Opstanding van de doden dacht, dan van de bouw van Sint Pieterkerk in Rome, of aan de emigratie van de Pelgrim Vaders! Dat

onderwerp is totaal vreemd aan wat hier voorhanden is en behoort totaal niet bij de bedoeling van de Profeet in deze passage.

Hij sprak over *de inwoners van Israël* en profeteerde betreffende hen. En duidelijk betrof het gezicht, volgens de eigen interpretatie van God Zelf, hen en hen alleen, want: „deze beenderen zijn het ganse huis van Israël.“ Het was geen visioen betreffende alle mensen, en zeker niet betreffende alle mensen bij de Opstanding uit de dood. Het had een direct en speciaal opzicht op het Joodse volk.

(2) Deze passage nogmaals, is zeer vaak uitgelegd en ik durf zeggen, zeer zuiver gebruikt, om *de herleving van een dodige Kerk* te beschrijven. Dit visioen kan beschouwd worden als een beschrijving van de lauwe staat en de geestelijke slaapzucht in een Kerk. Waarom de droevige vraag kan worden gesteld: ‘Kunnen deze beenderen levend worden? Kan die doodse bediening weer opwaken tot een levende kracht? Kunnen deze koude diakens weer met heilige hitte gloeien? Kunnen die geesteloze leden weer in heiligheid, in ernstige zelfverloochening toenemen? Is het mogelijk dat die de slaperige, vormelijke Kerk weer in echte ernst kan herleven?’

Dergelijke veronderstellingen zullen in het hart van velen in de tijd van de Hervorming wel voorgekomen zijn. Het scheen onmogelijk toen de Roomse godsdienst aan de macht was, dat het geestelijke leven ooit opnieuw in de Kerk zou terugkeren. De Godsvrucht scheen dood en begraven. En de kloosters, de geestelijkheid, het bijgeloof en de misleiding, hadden - evenals grote opgerichte graven, - alles wat goed was verborgen. Maar de Heere verscheen voor Zijn volk en bracht de begraven Waarheid Gods uit zijn graf tevoorschijn, zodat weer in elk deel van de bekende wereld de Naam van Jezus Christus werd verhoogd en de zuivere leer gepredikt! Zo was het in ons eigen land.

(3) Toen zowel de Staatskerk als de van haar Afgescheidenen in een geestelijke dood waren gevallen zouden wij ook terecht kunnen zeggen „Kunnen deze beenderen levend worden?“ Maar Whitfield en Wesley werden door God verwekt en zij profeteerden tot de droge beenderen. En deze stonden op en werden vervuld met de Geest van God tot ‘een zeer groot heir’. Laat de menigten van Kingsdown en de massa’s van de Kennington Gemeenschap vertellen van de levenmakende kracht in de Naam van Jezus! De vervallen Kerken kunnen het zekerst herleven door de prediking van het Woord, dat vergezeld gaat met de ‘adem van de hemel’ voortkomend van de vier winden. *O Heere, zendt ons dergelijke herleving nu, want veel van uw Kerken hebben er behoefte aan. Ze zijn als doden, evenals de lijken die rondom hen in het kerkhof slapen.*

Maar terwijl wij graag toestaan dat deze toestand zeer gepast is in vergelijking met onze tekst, zijn wij ten volle overtuigd dat dit niet de zaak is waar deze passage naar verwijst. Het zou totaal vreemd zijn aan de loop van de gedachten van de Profeet om te denken aan het herstel van de ingezonken ijver en het opnieuw aanwakkeren van afgezakte liefde. Hij overwoog toen niet de Hervorming van Luther of van Whitfield, noch de herleving van de één of andere Kerk. Nee, hij sprak van zijn eigen volk, van zijn eigen ras en van zijn eigen stam. Hij moet beslist zijn eigen mening goed gekend hebben. En geleid door de Heilige Geest, geeft hij ons de verklaring van het visioen. Niet zo, dat de Heere zegt: „Mijn stervende Kerk zal worden hersteld.“ Maar: „*Ik zal u uit uw graven doen uitkomen, o Mijn volk, en zal u brengen in het land van Israël.*” Met zeer grote correctheid kan deze passage ook gebruikt worden voor het troosten van gelovigen in hun donkere en bewolkte dagen. Wanneer zij hun troost hebben

verloren, wanneer hun geestelijke vreugde is ingezonken als verwelkte bloemen, wanneer zij niet meer bekwaam zijn om duidelijk hun aandeel te lezen ‘aan hun huis in de hemelen,’ worden zij er weer aan herinnerd dat God tot hen in gunst en genade wilt terugkeren, dat de droge beenderen kunnen leven en weer zullen leven! Dan gedenken zij dat de Geest van God opnieuw op het volk kan neerdalen zelfs wanneer zij gereed waren om alle hoop op te geven en in wanhoop neerliggen. Hij kan komen en hen zó verlevendigen, dat de arme, bevende kudde kan veranderen in soldaten die door God op hun voeten worden geplaatst, zodat het een zeer groot leger wordt! Geen graf van smart kan de onsterfelijke vreugde van gelovige weerhouden, ‘wanneer het op de derde dag voor den Heere zal verrijzen’, en nooit verderving meer zien zal! Elk been zal tot zijn been komen, tot uw troost en een leger van vreugde zal in uw ziel leven. De passage kan zeker zo gebruikt worden zonder die geweld aan te doen. En zo zal deze veel troost aan het volk van God kunnen toebrengen.

Maar wij nemen nog een keer de vrijheid met te zeggen, dat dit niet de bedoeling van de Profeet is; en dat wij niet geloven hij aan iets van dien aard dacht. Wij menen dat hij alleen sprak van zijn eigen volk, zijn eigen ‘bloedverwanten naar het vlees.’ Nogmaals. Er is geen twijfel aan dat wij in deze passage een opvallend beeld zien van de levendmaking van dode zielen. De mensen zijn van nature enkel als deze droge beenderen die in de open vallei worden blootgesteld. De gehele geestelijke staat is verloren. Het sap en het merg van het geestelijke leven van het mensdom zijn uitgedroogd. De menselijke aard is niet alleen dood, maar als doodsbenderen die lang in de zon hebben gelegen, zijn ze alle sporen van het Goddelijke leven verloren. De wil en het vermogen hiertoe zijn weg. De geestelijke dood regeert ongestoord. Maar toch kunnen de droge beenderen weer leven! Onder het prediken van het Woord kunnen de meest vuilste zondaars worden heroverd, kan de weerbarstigste wil worden onderworpen, kan het onheiligst leven worden geheiligd! Wanneer de heilige ‘Adem’ uit de vier winden komt, wanneer de Goddelijke Geest afdaalt om het Woord toe te passen, dan zullen menigte zondaars, - zoals op de gezegende dag van de Pinksteren, - op hun voeten verheven worden, een uitzonderlijk groot heil, om de Heere hun God te prijzen.

Maar u bemerkt wel, dat dit niet de eerste en juiste interpretatie van de tekst is. Het is in werkelijkheid niets meer dan een zeer opvallend parallelle toestand voor ons. Het is niet de zaak zelf. Het is slechts gelijk aan de manier waarop God een natie in zedelijk opzicht hersteld, en de manier waarop Hij een individu bekeerd. De manier waarop Israël zal worden gered is hetzelfde waardoor elke individuele zondaar zal worden gered. Het is echter niet dat éne geval waar de Profeet op ziet. Hij bekijkt een groot aantal gevallen en de vele omstandigheden die onder het Joodse volk worden gevonden in hun genadige levendmaking en heilige wederopstanding.

Zijn eerste en primaire bedoeling was van hén te spreken. Hoewel het juist en wettig is om een passage in zijn breedst mogelijke betekenis te verklaren met dien verstande „dat geen Heilige Schrift van eigen uitlegging is,” houd ik het als verraad aan Gods Woord om zijn primaire betekenis te veronachtzamen en constant te zeggen: ‘dit en dat is de primaire betekenis, maar het is van geen goed gevolg, daarom zal ik de woorden op een ander onderwerp toepassen.’ De prediker van de Goddelijke Waarheid mag nooit de betekenis die de Heilige Geest eraan geeft prijsgeven! Hij zou zorg moeten dragen dat hij het zelfs nimmer op de achtergrond plaatst. De eerste betekenis van een tekst, de betekenis van de Geest, moet het eerst worden verklaard, Hoewel er vrijheid is voor het overige, zou toch de eerste betekenis de belangrijkste plaats moeten innemen. Laat dit de opperste plaats in de synagoge hebben. Beschouw

het zeker niet als ondergeschikt, noch in aandeel of belang daarin, dan enige andere lering die uit de tekst getrokken kan worden.

De betekenis van onze tekst zoals die door de samenhang wordt verklaard, is overduidelijk, wat de woorden ook mogen betekenen:

1. *Ten eerste, dat er een politiek herstel van de Joden zal zijn in hun eigen land en in hun eigen nationaliteit.*
2. *Dan ten tweede, ligt er in de tekst en in de context de duidelijkste verklaring dat er een geestelijk herstel - in feite een bekering – van de stammen van Israël zijn zal.*

1. Ten eerste: er zal een politiek herstel van de Joden zijn.

Israël is nu uitgewist van de landkaart van de volkeren. Haar zonen zijn ver- en wijdverspreid. Haar dochters wenen bij alle rivieren op aarde. Haar heilig lied is verstomd; geen koning regeert in Jeruzalem! Zij brengt geen gouverneurs onder haar stammen voort. Maar zij zal worden hersteld! Zij moet „opstaan uit de doden.” Wanneer haar eigen zonen alle hoop hebben opgegeven, dan is God nabij om aan haar te verschijnen. Zij moet gereorganiseerd worden. Haar verspreide beenderen moeten samengebracht worden. Er zal opnieuw een binnenlandse overheid zijn. Er zal opnieuw de vorm van een politiek lichaam komen. Een Staat zal worden opgericht en een koning zal regeren. Israël is nu vervreemd van haar eigen land. Haar zonen, hoewel zij het heilige stof van Palestina nooit kunnen vergeten, sterven echter in een hopeloze afstand van haar toegewijde grenzen.

Maar het zal niet voor altijd zo zijn, want haar zonen zullen zich opnieuw verheugen. Haar land zal genoemd worden beulah – dat is getrouwd - *want gelijk een jongeling een maagd trouwt, zo zullen haar zonen haar trouwen.* (Jesaja 62) „Ik zal u in uw eigen land planten”, is de belofte van God aan hen. Zij zullen opnieuw op haar bergen wandelen, weer onder haar wijnstokken zitten en zullen zich onder haar vijgenbomen verheugen! Zó moeten zij weer worden herenigd. Er zal niet twee, noch tien, noch twaalf (stammen) zijn, maar één Israël, prijzende één God en dienend één Koning. En die éne Koning is de Zoon van David, de neergedaalde Messias! Zij moeten een nationale welvaart hebben die hen beroemd zal maken. Ja, zo glorieus zullen zij zijn dat Egypte, Tyrus, Griekenland en Rome allen hun glorie zullen vergeten vanwege de grote pracht van de troon van David!

De dag zal nog komen wanneer alle hoge heuvels met afgunst zullen opspringen omdat dit de heuvel is die God heeft verkoren! De tijd zal komen wanneer het heiligdom van Sion opnieuw en gedurig door de voeten van de pelgrims zal bezocht worden. Wanneer haar valleien met liederen zullen weergalmen en haar heuveltoppen met wijn en olie zullen vloeien. Als er een betekenis ligt in woorden, moet dit de betekenis van dit hoofdstuk zijn!

Ik wens nooit de kunst te leren om de betekenis van Gods eigen Woorden te verdraaien. Als er één zaak duidelijk en helder is, de letterlijke betekenis en bedoeling van deze passage – een betekenis niet om te vergeestelijken of te verdampen – moet het duidelijk zijn, dat zowel de Twee als de Tien Stammen van Israël in hun eigen land moeten hersteld worden en dat een koning over hen zal regeren. *“Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen, waarheen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land. En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israëls; en zij zullen allen tezamen een enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot*

twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn.”

Ik ga niet nu in op de theorieën van het Duizendjarig Rijk, of in enige speculatie in verband met data. Ik weet niet genoeg over dergelijke dingen en ik ben er niet zeker van, dat ik word geroepen om mijn tijd in dergelijk onderzoek door te brengen. Ik word geroepen als dienaar van het Evangelie, veeleer dan voorspelling toe te dienen. Zij die in dergelijke dingen wijs zijn, prijs gerust hun wijsheid, maar ik heb de tijd niet om het te verwerven, noch de neiging om zielswinnende doelen te verlaten voor minder belangrijke thema's.

Ik geloof dat het heel wat beter is om veel van deze beloften en veel van deze genadige vooruitzichten van gelovigen te aanvaarden om hun volle kracht op ons hart te laten inwerken, zonder hen van hun eenvoudige heerlijkheid te beroven door het trachten om data en cijfers te ontdekken.

Laat dit dan zo zijn, echter, er ligt deze betekenis in de woorden: Israël zal nog hersteld worden - en niet zonder vrucht; - over het land van Israël zal de Heerlijkheid nog schijnen. En Hij, uw eens verworpen Koning, de Messias, zal de uwe zijn! Zijn uitverkoren Bruid, die met Hem wordt gesteld om over heel de aarde te regeren, zal eerst opgebouwd worden, en u zult de oneindige waarde van uw Verlosser kennen. Dan zult u onder de vreedzame regering van Jezus en Zijn Bruid, Zijn gunst en glorie doen klinken over de hele aarde. De naties zullen tot uw glorierijk licht toevloeien, o Sion; en alle eilanden zullen wachten om het blijde lied aan te vangen.

Maar, er is hier een tweede betekenis.

2. Israel zal een geestelijke opwekking of bekering krijgen.

Zowel de tekst als de context leren dit. De belofte is, dat zij van hun afgoden afstand zullen doen. Zie, zij hebben dit al gedaan! „En zij zullen zich niet meer verontreinigen met hun afgoden.” Welke fouten de Joden ook hebben, zij hebben zeker geen afgoderij. „De Heere uw God is één enig God,” is een waarheid die veel beter opgevat wordt door de Joden dan door een ander mens ter wereld, behalve de Christenen. Voor altijd gespeend aan de verering van alle beelden, om het even welke soort, is de Joodse natie nu sterk gehecht aan tradities of is een slachtoffer van filosofie. Zij moet echter, in plaats van deze waanideeën, een geestelijke religie hebben; ze moet haar God liefhebben. „*Zij zullen Mij tot een volk zijn en ik zal hen tot een God zijn.*”

De onzienlijke, maar Almachtige Jehovah moet in geest en in waarheid door Zijn oude volk worden aanbeden. Zij moeten tot Hem op Zijn eigen ingestelde Weg komen, de Middelaar aannemende, Die hun vaders verworpen hebben. Zij zullen weer komen in een Verbondsbetrekking met God, zoals onze tekst leert. „*Ik zal een Verbond des vredes met hen maken.*” Nu, Jezus is onze Vrede. Waar wij uit afleiden, dat Jehovah in het Genadeverbond met hen zal komen. Het Verbond waarvan Christus het Verbondshoofd is, de Hoofdinhoud en de Borg is. Zij behoren te wandelen in de verordeningen en de inzetten van God en zo de praktische gevolgen uitstralen van de vereniging met Christus die hen vrede heeft gegeven. Al deze beloften impliceren zeker dat het volk van Israël tot God bekeerd moet worden en dat deze bekering duurzaam moet zijn. De tabernakel van God zal met hen zijn! De Allerhoogste zal op een speciale manier, Zijn heiligdom in het midden van hen hebben, voor eeuwig. Zodat, welk naties ook in deze laatste dagen kunnen afvallen en omkeren van de Heere, het volk van Israël kan dit nooit, want zij zullen waarachtig en blijvend bekeerd worden. De harten van de vaders zullen met de harten van kinderen wederkeren tot de Heere hun God; en zij zullen het volk van God zijn tot het einde van de wereld.

Wij zien dus uit naar deze twee dingen. Ik ga niet in op de theorie welke van beide het eerst zal komen; óf dat zij eerst worden hersteld, en daarna bekeerd worden, óf ze zullen eerst bekeerd en dan hersteld worden. Zij zullen hersteld en zij zullen ook bekeerd worden. Laat de Heere deze zegeningen geven in Zijn eigen orde en wij zullen volkomen tevreden zijn welke manier zij komen. Wij houden dit voor onze vreugde en onze troost dat deze dingen zullen gebeuren en dat zowel met een geestelijke als met een tijdelijke troon. De Koning Messias zal glorieus neerzitten en onder Zijn volk regeren.

II. Nu kom ik aan het praktische deel van mijn preek vanavond.

De middelen van het herstel

Kijkend naar deze kwestie zijn wij zeer geneigd te zeggen, „hoe deze dingen kunnen geschieden? Hoe kunnen de Joden tot Christus bekeerd worden? Hoe kunnen zij tot een natie worden gevormd? Zeker, hun toestand is net zo hopeloos als die van de doodsbeenderen in de vallei! Hoe zullen zij van hun aardsgezindheid ophouden of van hun onafgebroken jagen naar rijkdom afstand doen? Hoe zullen zij gespeend worden van hun dweepzieke gehechtheid aan hun Talmudische tradities? Hoe zullen zij verlost worden van die hardheid van hart waardoor zij de Messias van Nazareth, hun Heere en Koning, haten? Hoe kunnen deze dingen zijn?

De profeet zegt niet, *dat het niet kan gebeuren*. Zijn ongeloof is zó groot niet; maar tegelijkertijd is het nauwelijks in te denken dat zo'n werk ooit mogelijk kan zijn. Hij stelt echter zeer wijselijk de vraag terug aan zijn God: „*O Heere God, Gij weet het.*”

Nu, sommigen van u zijn vanavond zeer uitzierend hiernaar. U verwacht de bekering van de Joden zeer spoedig te zien, misschien binnen een maand of twee. Ik hoop dat u het moge zien zoals uw wensen het hebben gedateerd.

Anderen van ons zijn niet zo optimistisch en hebben een somberder kijk op een lange toekomst van ellenden. Goed, laat ons samen vóór God komen vanavond en zeggen, „*O Heere God, Gij weet het. En als U het weet Heere, zullen wij tevreden zijn om het geheim aan U over te laten! Zeg ons alleen wat U van ons wil dat wij doen zullen. Wij vragen niet om voeding voor speculatie, maar wij vragen om het werk. Wij vragen om iets in de praktijk te mogen doen, dat wij de Joden kunnen aantonen dat wij werkelijk van hen houden en dat wij hen tot Christus willen brengen.*”

In antwoord hierop zegt de Heere tot Zijn knechten: „*Profeteer tot deze beenderen.*” Zodat onze plicht vanavond als Christenen, is, te profeteren tot deze beenderen. En wij zullen dan Gods voornemen vervuld zien wanneer wij het voorschrift van God uitvoeren. Ik wil dat u opmerkt, dat hier van twee soorten profeteren wordt gesproken. Ten eerste profeteert de Profeet tegen de beenderen; *dit is preken*. En vervolgens profeteert hij tegen de vier winden; *dat is het gebed*.

Het prediken heeft zijn aandeel in het werk, maar door het gebed wordt het doel bereikt. Want nadat hij geprofeteerd had tot de vier winden, - en niet daarvóór - beginnen de beenderen te leven. Alles wat het prediken deed was het bewegen en bijeenbrengen van de beenderen, maar het was het bidden wat het werk voltooide. Want toen kwam God de Heilige Geest om hen het leven te geven!

Het prediken en het bidden zijn vanavond de twee hoofdpunten van dit deel van mijn preek. Wij zullen van elk kort spreken.

1. Het is de plicht en het voorrecht van de Christelijke Kerk om het Evangelie aan de Jood en aan elk schepsel te prediken. En dit doende kan zij het visioen wat vóór ons ligt veilig aannemen tot haar gids. Zij kan het nemen tot haar gids, eerst, in verband met de *inhoud*. Wat behoren wij te prediken?

De tekst zegt, dat wij behoren te preken. En zonder twijfel, bij elke zending onder de Joden moet de voorzegging van God zeer opvallend voor het openbare oog zichtbaar gemaakt worden. Het schijnt me toe, dat de manier waarin de Joodse visie moet worden uitgelegd, zodanig is, dat de hoop van de Joden aan die schitterende toekomst, - die zowel in het Oude- als het Nieuwe Testament voor Israël wordt voorzegt, - hen vaak daaraan doet herinneren. Elk mens heeft een tere kant en een warm hart voor zijn eigen natie. Als u hem vertelt dat in uw standaardboek een openbaring is gedaan, dat die natie een belangrijk deel in menselijke geschiedenis zal uitoefenen, - ja, de hoogste plaats in het parlement van de naties - dan valt iemands vooroordeel aan de kant en hij luistert naar u met de grootste aandacht.

Ik zou niet, zoals sommigen doen, aanbevelen om altijd deze profetie te prediken in elke gemeente. Maar een grotere bekendheid zou aan de voorzeggingen gegeven moeten worden in het onderwijzen van de Joden, meer dan onder andere mensen.

Echter, de belangrijkste zaak dat wij moeten prediken is Christus. Hiervan hangt het af, geliefde broeders. De beste leerreden die wij ooit kunnen doen, zijn die preken die vol zijn van Christus Jezus, de Zoon van David ende Zoon van God! Jezus, de lijdende Verlosser door Wiens striemen wij genezen worden! Jezus is bekwaam om de aller-verste te behouden; hier is het meest geschikte Onderwerp voor de heidenen.

God heeft alle harten gelijk geschapen en daarom is dit ook het edelste Thema voor de Joden. Paul beminde zijn landgenoten! Hij was geen domoor - hij wist wat het beste wapen was om hun vooroordelen te bestormen en te overwinnen en toch kon hij zeggen: „*Ik wens niets anders te weten, dan Jezus Christus en Dien gekruisigd.*”

Daarom, verhoog de Messias, zowel voor Jood en heidenen. Spreek over de Zoon van Maria, de eeuwige Zoon van God, de Man van Nazareth, Die niemand minder is dan het Vleesgeworden Woord; God geopenbaard in het vlees en wonend onder ons! Predik Zijn gezegend leven, de gerechtigheid van Zijn volk. Verklaar Zijn smartelijke dood; het uitdelgen van al hun zonden. Rechtvaardig Zijn glorierijke opstanding! De rechtvaardiging van Zijn volk. Vertel van Zijn opvaring in de hoogte. Zijn triomf over de wereld en de zonde! Verklaar Zijn tweede komst, Zijn glorierijke komst om Zijn volk te verheerlijken ‘met de heerlijkheid die Hij voor hen verdiend heeft’!

En als Christus Jezus zó wordt gepredikt, zal Hij zeker het Middel zijn om deze beenderen levend te maken! Laat deze prediking van soevereine genade weergalmen! Laat daarin altijd de duidelijke en onderscheiden klank van vrije genade uitkomen.

Ik dacht toen ik dit hoofdstuk nu net las, dat van alle preken die ooit werden gepredikt, deze aanspraak tot de dorre beenderen de meeste Calvinistische is, die het volst is van vrije genade, van alle die ooit werden uitgesproken. Als u het wilt opmerken zult u vinden, dat er geen ‘als’ of ‘maar’ of een voorwaarde in besloten ligt! En wat de ‘vrije wil’ betreft, er wordt zelfs geen melding van gehoord. Het is alleen op deze manier: “*Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Ziet, Ik zal den geest in u brengen, en gij zult levend worden. En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en den geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.*”

U ziet, het is alles: ‘Ik zal’ en ‘wil’ naar het voornemen van het Verbond. Het wordt alles verklaard uit Gods besluiten, en zó verklaard alsof er geen tegenstand van mensen mogelijk is. Hij zegt niet, ‘Gij dorre beenderen, u zult leven als u het wenst. U zult leven als u gewillig bent.’ Hij zegt niet tot hen: “Gij zult rechttop staan en zult een

buitengewoon groot leger zijn als u tevreden bent en aan Mijn macht uw toestemming verleent.' Nee, maar het is: 'Ik wil en gij zult.' Hun eigen wil doet totaal niet ter zake; want hoe zal de dood een wil hebben in deze zaak?

En zo, geliefde vrienden, zou ik willen dat het Evangelie gepredikt wordt aan Joden en aan heidenen, met zeer duidelijke en onderscheiden merktekenen van vrije, soevereine en almachtige genade.

De mens heeft een wil en God negeert die niet, maar door Zijn almachtige genade leidt hij die in gezegende en zijden ketenen. Hij houdt niet op om te vragen naar de toestemming van de wil wanneer Hij met Zijn boodschap van krachtdadige genade komt. Hij wint die toestemming in door de zoete overtuigingen van Zijn almachtige liefde. Hij komt bekleed in de klederen van Zijn almachtige genade en het meest verharde rebellen zien meteen zo'n aantrekkingskracht in de liefde van God in Christus, dat ze met volle toestemming - tegenin hun oude wil - zich gevangen laten nemen door de genade van God!

Ik geloof niet dat de Joden, of wie anders ook, ooit bekeerd zullen worden door de gebruikelijke leerstellingen van genade. Wij moeten de Goddelijke Waarheid hebben en het geheel ervan. Meerdere en onderscheiden evangelische uitspraken en leerstellingen met de genade van God worden vereist zowel voor Joden als voor heidenen. Predik, predik, predik dan, maar laat het een prediking *van Christus en de proclamatie van vrije genade zijn*.

De kerk, zeg ik, heeft hier een model in verband met de *inhoud* voor de preek.

En ik ben er zeker van dat ze hier ook een model heeft voor de *manier* van de preek. Hoe zullen wij het Evangelie prediken? Moest Ezechiël doen wat sommige van mijn hyper-Calvinistische broeders menen, te moeten zeggen als predikers? De zondaar te waarschuwen maar hem nooit uit te nodigen? Moest Ezechiël heengaan en spreken tot deze beenderen, maar nooit een woord van bevel tot hen spreken? Moest hij de weg der zaligheid verklaren maar hen nooit gebieden daarin te wandelen? Nee! Nadat hij de doeleinden van het Genadeverbond had verklaard, moest hij zeggen: „*Zo zegt de Heere, gij dorre beenderen, leef!*” En zo moet de boodschap van een Evangeliedienaar, wanneer hij de doeleinden van Goddelijke genade heeft verklaard, aan zondaars luiden: „*Zo zegt de Heere, geloof in de Heere Jezus Christus! Vertrouw op Christus en u zult behouden worden!*” Wie u ook bent, Jood of heiden. Of uw spraak is dat uit het land van Kanaän of een heidense taal. Of u afkomstig bent van Sem, Cham, of Jafeth: vertrouw op Christus en u zult zalig worden! Vertrouw dan op Hem, gij droge beenderen, en leef! Verdorde hand, strek u uit! Lamme mensen, spring op! Blinde ogen, zie! Gij doden, dorre beenderen, leeft!

Onze manier van preken moet zowel bevelend als onderwijzend zijn. Toont berouw en bekeerd u, elke een van u. Grijpt naar het eeuwige leven. Zoekt en u zult vinden. Klopt en u zal opengedaan worden. „Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden!”

Wij hebben hier bovendien een model wat geschikt is voor ons *publiek*. Het komt ons niet toe onze gemeente uit te zoeken, maar wij moeten gaan waar God ons stuurt. En als Hij ons in de open vallei zou sturen waar de beenderen zeer droog zijn, moeten wij daar preken. Ik vertrouw erop dat mijn broeders van *de stichting voor de Voortgang van het Evangelie onder de Joden* nooit hun werk alleen aan de goede Jood zal beperken, aan de respectabele Jood, aan de bestudeerde Jood - laat hem deze onder de overigen zoeken - maar ik hoop dat zij ook zullen zoeken onder de onwetenden, de minderen, ook de armen en gevallenen. De beste oogsten van de Kerk zijn over het

algemeen de oogsten onder de armen. Voor één tarwekorrel die vruchtbaar geworden is op de hellingen van rijkdom, zijn duizenden opgekomen om veel vrucht in de valleien van armoede en duisterheid voort te brengen. De armen wordt het Evangelie gepredikt; dit is de roem van het Evangelie! De armen ontvangen het Evangelie; dit is zijn succes! Predik dit aan de droge beenderen.

Zeg niet, ‘deze en dergelijke mensen zijn dweepziek.’

De zaak ligt niet bij hem, noch bij zijn dweperij, maar bij God! Deze beenderen waren zeer droog, maar ze werden toch levend. Het maakt toch heel weinig uit, als we moeten kiezen tussen de éne mens en de andere wanneer allen dood zijn! Een klein verschil in doodsheid maakt niet veel uit wanneer allen dood liggen in de zonde. Dat sommige mensen dronken zijn en andere gematigd, dat sommige mensen vuile zondaars zijn en anderen rein, maakt een zeer groot verschil uit in het morele en burgerlijk leven. Maar in werkelijkheid zeer weinig verschil in de geestelijke wereld, want daar overkomen dezelfde dingen aan hen allebei. Als zij niet geloven zullen zij beiden verloren gaan. En als zij op Jezus Christus vertrouwen zullen zij samen behouden worden! Laat daarom de grote wreedheid van mensen, of hun grote hardheid van hart, nooit een belemmering in onze benadering zijn, maar zeg hen aan, hoe dood ze ook zijn: ‘*Gij dorre doodsbenderen, leef!*’

En hier hebben wij weer een andere les in verband met het **gezag van de prediker**. Als u nauwkeurig opmerkt, zult u zien dat de profeet zegt: „Hoor het Woord van de Heere.” Wij moeten noch naar Jood noch naar christenen gaan in onze eigen gezag, of steunen op onze eigen boodschap. Ik heb geen recht een mens te bevelen om dit of dat te geloven tenzij ik een ambassadeur van God ben. Als Gods gezag mij begint te leiden en te machtigen, spreek ik niet meer als mens naar zijn eigen inzicht, maar als de mond van God. Laat ieder van ons zó gaan, wanneer wij proberen om zielen te redden, voelend de hand van God op ons, met een ziel vervuld met bezorgde gedachten en ten hoogste bewogen met ernstige begeerten. Laat ons spreken, alsof wij nooit meer kunnen spreken, als stervende mensen tot stervende mensen, rustend op de macht van de God en smekend Hem, om met ons en door ons het goede voor de mensen uit te werken.

Bedenk Christenen, hoe bescheiden u mag zijn wanneer u Gods Woord spreekt, dat het Woord een gezag heeft wat een mens geen verontschuldiging zal geven als hij het verwerpt. Houdt altijd de Waarheid van God voor aan uw medemens, als iets wat u dierbaar is, niet als iets waarmee hij kan spelen of waarmee hij kan doen wat hij zelf wil; of, waarmee hij naar zijn eigen optie mag kiezen of het veronachtzamen als dat hem aanstaat. Maar leg het op hem zoals het in waarheid is: *het Woord van God*. En wees niet tevreden, tenzij u hem waarschuwt dat het zijn eigen risico is dat hij de uitnodiging verwerpt en dat zijn bloed op zijn eigen hoofd zal zijn als hij het goede Woord van Gods gebod verdraait. Hiermee hebben wij, denk ik, alle richtlijnen die voor ons nodig zijn om te preken.

En wat deze stichting betreft en elke andere stichting die naar de bekering van zondaars streeft, moet doen, is, *erop uitgaan en preken, preken, preken!* Niet teveel tijd besteden aan drukwerk, noch op scholen, noch kerkelijke gebouwen, maar het Woord van God preken! Want boven alles is dit de stormram die de poorten van de hel doet schudden en zijn ijzeren grendels verbreekt. God heeft de ‘dwaasheid van het prediken’ gekozen, opdat Hij daardoor behouden zou die geloven! Het preken is als het blazen van de ramshoorn gebruikt tot neerwerpen van Jericho en als het geluid van

de zilveren trompet die bestemd werd om het Jubeljaar in te luiden. Het is de vurige wagen van God om zielen naar de hemel te dragen; en Zijn tweesnijdend zwaard om de legers van de hel te verslaan. Gods geroepen knechten zijn tevens strijders en bouwers, en het Woord dient hen zowel voor een zwaard als een troffel. Preek dan, van de morgen tot de nacht; op alle tijden en telkens bij alle gelegenheden, de „onnaspeurlijke rijkdom van Christus”, en ... Israël zal weer leven!

Ik kan dit punt niet verlaten zonder op te merken hoe de profeet het effect van zijn preken beschrijft. Er was een stem en er kwam een geluid. Was dit het geluid van de stem van de God samengaand met de stem van een mens? Of was het een geluid van de beenderen die over elkaar kropen? Vertegenwoordigt dit de oppositie van een deel aan wie gepreikt wordt? Zeker, oppositie is altijd een goed teken! Wanneer u iemand ertoe kunt brengen om zich tegen u te verzetten, kunt u enige hoop voor hem hebben. Als hij genoeg godsdienstige aandacht heeft en probeert te weerleggen wat u voor hem brengt, mag u dankbaar zijn. Is deze beweging dan een bewijs van oppositie, of is het van onderzoek?

Is het kruipen van de beenderen tot elkaar niet een bewijs dat de mensen samenkomen om te horen en met elkaar te spreken over Goddelijke dingen? Wanneer diverse spieren en het vlees op de beenderen komt, vertegenwoordigt dit niet de verschijning van enkele bekeerlingen, die worden bestemd om de leiders van anderen te worden? Zijn deze krachten en spieren niet de vertegenwoordigers van de mensen die de overigen van het genootschap door-en-door proberen te bewegen?

Het mag zo zijn; en wij mogen verwachten, aangezien Christus onder Joden en heidenen wordt gepredikt, dat wij meer en meer beweging en opwekking mogen zien. Het volk komt samen in grote aantallen en de gehele massa wordt aangemoedigd op een manier zoals de werking van het zuurdeeg doet. Dat is altijd beter dan stagnatie; van een vervolger heb ik meer hoop dan van een stille verachter.

2. Maar nu gaan wij spreken van dat waarin u allen deel kunt nemen.

Misschien kunt u niet meedoen in het preken van het Woord, hoewel ik wens dat u het allen kon. Ik begeer voor u allen de beste giften. Maar in de tweede vorm van 'profetie' kunt u allen deelnemen.

Nadat de profeet geprofeteerd had tegen de beenderen, profeteerde hij tegen de winden. Hij moest tot de gezegende Geest, de Levengever, de God van alle genade zeggen: „*O Geest, kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.*” Het preken alleen doet weinig. Het kan een beweging maken. Het kan de mensen bijeenbrengen. Er is een aantrekkelijkheid in het Evangelie dat de mensen aantrekt om het te horen. Het heeft bovendien een kracht in zich welke hen zal opwekken. Want het is snel en krachtig 'en scherper dan enig tweesnijdend scherp zwaard.' Maar er is geen levengevende kracht in het Evangelie op zich, zonder de Heilige Geest! De Geest moet eerst blazen en dan zullen deze beenderen leven!

Laat ons onszelf veel toeleggen aan deze vorm van profetie. Broeders en de zusters in Christus, u die voor Israël zorg draagt, ga nu tot de Heere. Ga vanaf nu in ernstig, indringend gebed! Streef ernaar om meer dan ooit bewust te worden van de uiterste noodzaak van deze zaak. Wees ervan overtuigd dat u zonder Christus niets kunt doen! Vergeefs is uw stichting, uw organisatie, uw commissies, uw secretariaat, uw collecten, uw medewerkers, uw missionarissen zonder de Heilige Geest! Blaas uw trompet en verkondig luid wat u te doen hebt - u hebt veel te zaaien - maar u zult weinig maaien tenzij u op de Geest van God vertrouwt!

Er is altijd dit gevaar waaraan wij worden blootgesteld, - hoewel sommigen, ik weet het, denken dat hierin geen gevaar dat bestaat - ik bedoel het gevaar van te kijken op de sterkte of op de zwakheid van het middel; en daardoor hoogmoedig worden door het een of terneergeslagen door het ander.

U bent goed genoeg voor uw werk als God met u is! En als u slechts een handvol hebt, bent u teveel voor uw werk als God niet met u is. God heeft nooit bezwaar tegen de zwakheid van een mens, want als Hij gaat werken kiest Hij die Hij wil en maakt hem tot een instrument door de Goddelijke macht. Wat zei Hij tot Gideon? "Het volk is teveel voor Mij." Hij zei niet dat zij te weinig waren. U vindt nooit een geval in Heilige Schrift dat God zei, dat het volk te weinig was. „Het volk is teveel voor Mij.” Menselijke sterkte staat Gods werk meer in de weg dan menselijke zwakheid. Ja, menselijke zwakheid, aangezien het ruimte geeft voor de kracht van God, is het uitgekozen instrument van God! „Daarom zal roemen in mijn zwakheid”, zegt de Apostel, „opdat de kracht van Christus in mij wone.”

Vertrouw dan op de Heilige Geest als onmisbaar en ga hiermee naar God met uw uitroep: „*Gij Geest kom aan van de vier winden en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.*”

Let erop geliefden, dat deze tweede profetie van Ezechiël net zo boordevol van geloof is als de eerste. Hij schijnt geen twijfel te hebben maar spreekt alsof hij de wind kon bevelen. 'Kom aan!', zegt hij; en de wind (de Geest) komt. Wij hebben meer geloof in God nodig. Wanneer wij met enig geestelijk werk bezig zijn, zullen wij altijd ons succes vinden naar de maat van ons geloof. Weinig geloof, kleine oogsten! Veel geloof, overvloedige schoven! De kleine vissen komen in kleine aantallen in het net Klein-Geloof. Maar het Sterk-Geloof kan alle grote vissen nauwelijks houden die in haar boot geladen worden. Ik wil niets voor uw stichting vragen, of een meerdere gift van u, dan een groter geloof. Want een groter geloof ontvangend, krijgt u ook Goddelijke kracht en zult zeker succes hebben. De Geest werkt altijd met gelovige mensen.

Mijn geliefde vrienden, de Geest van God is uitgegoten! Hij verblijft in Zijn Kerk als de altijd aanwezige Trooster. Wij moeten niet op Zijn invloeden kijken als een gift die wij toch niet kunnen bereiken. Want Hij wacht hier om ons allen te geven wat wij nodig hebben. Hij woont in het midden van Zijn volk en wij hebben maar te roepen tot Hem en Hij zal Zijn krachtadige macht openbaren en wij zullen zielen behouden, zowel van Joden als heidenen!

Laat uw gebed dan wezen met een gevoel ervan hoezeer u Hem nodig hebt, maar nog meer met een vaste overtuiging dat de Heilige Geest zeker zal komen in antwoord op uw smekingen. En laat het dan uw ernstig gebed zijn: "*O Geest, kom aan van de vier winden.*"

Roep niet tot Mij als een wanhopige maar als iemand die vol is van een sterk verlangen naar wat hij ziet, aangezien de beenderen samen zijn gekomen en wondervol met vlees bekleed zijn! Ja, als iemand die nu met aandoening roept voor de directe voltooiing van het wonder: „*O Geest, kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.*"

Hier is een voortdurende verhevenheid en kracht; hier is juist wat een gebed doet overwinnen.

O, laat ons krachtig roepen tot God! Wij kunnen niet verwachten grote dingen te zien tenzij wij tot Hem roepen. Maar wij worden helaas beperkt door onze eigen gebeden. 'Wij zijn niet nauw in Hem!' Wij zijn slechts beperkt in onszelf. Wij zouden grotere

dingen kunnen zien als wij maar konden geloven. Alle dingen zijn mogelijk degene die gelooft. Helaas, het is als vanouds, de Heere Jezus kan tegenwoordig niet veel wonderen doen wegens ons ongeloof. Wij belemmeren de macht van genade! Wij weerstaan, om het zo eens te zeggen, de energie van de Almachtige.

Och, hadden wij groter geloof, om te geloven dat de naties kunnen geboren worden in één dag! Dat menigten bekeerd kunnen worden tot God op éénmaal!

Wij zullen dat nog zien! Zien, wat onze vaders nooit zagen en wat onze verbeelding nooit heeft gedroomd! Wij zullen lopen van overwinning tot overwinning, marcheren van de éne triomf tot de andere, totdat wij de aller-glorierijkste Verlosser ontmoeten! Achterlatende vijand na vijand en verpletterende leger na leger, zullen wij verder gaan, overwinnende en opdat wij overwinnen, totdat wij Hem begroeten, Die komt op het witte paard van overwinning, Die door alle legers van de Hemel wordt gevolgd!

Broeders, houdt goede moed in het werk uws geloofs en de arbeid van liefde, want het is niet en zal niet tevergeefs zijn in de Heere.

Ik spreek vanavond tot enkelen, ik weet het, die geen belang stellen in wat ik heb gezegd, omdat zij zelf geen onderwerp zijn van de Messias. Denk eraan, het geloof is een teken van uw trouw aan Hem. Geloof in Christus en u wordt behouden! Vertrouw op Jezus Christus en u wordt verlost van de Goddelijke toorn en van de macht van uw natuurlijke hartstochten. De Heere verlene u een opstanding, vanavond.

O, u die dood was in de zonde ... Zijn naam zal alle lof ontvangen!

Onze vrienden hebben hier in korte tijd op een kleine wijze deze stichting door hun bijdragen bijgestaan. Ze zijn er dus goed op de hoogte mee. Ik heb geen tijd vanavond om in details te treden, maar ik kan alleen zeggen, dat deze stichting lange tijd goed werk onder het Joodse volk heeft gedaan.

En ik vraag u hieraan bij te dragen evenals aan andere goede doelen wanneer u zich bewogen voelt en u de gelegenheid krijgt.

Einde.

2. De eerste opstanding

Openbaring 20:4-6 en 12.

Vers 4-6. *En ik zag tronen, en zij zaten daarop; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God en die het beest en zijn beeld niet aanbeden hadden en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus de duizend jaren.*

Maar de overigen van de doden werden niet weer levend totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding.

Zalig en heilig is hij die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.

Vers 12. *En ik zag de doden klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat van het leven is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken.*

Mijn vrienden!

U zal mij wel toestemmen, dat ik over de verborgenheden van de toekomst, met betrekking tot de tweede komst, het duizendjarig rijk en de eerste en tweede opstanding, zelden heb gepreekt. Hoewel ik deze onderwerpen, als ze in mijn behandeling te pas kwamen, niet helemaal liet liggen; zo denk ik dat men mij eerder beschuldigen kan van te weinig, dan van teveel aan bespreking.

Meen niet dat ik aan een onbetamelijke nieuwsgierigheid wil voldoen, of dat ik de rechte sleutel van de onvervulde profetie heb gevonden. Ik ben niet gerechtigd wanneer ik al mijn tijd aan de profetische studie besteed. Hiervoor ontbreken mij trouwens de nodige talenten. Evenmin geloof ik dat mijn Goddelijke Zender mij daartoe heeft geroepen. Bedrieg ik mij niet, dan zou een leraar meer voor het volk van God kunnen doen, wanneer hij meer over de eerste dan over de tweede komst zouden preken.

Waarom ik dan juist dit onderwerp heb gekozen? Omdat ik meen hiermee voor velen van nut te kunnen zijn, omdat dit onderwerp geschikt is om de mens die in de doodsslaap van de zonden verkeert, wakker kan maken en tot nadenken brengen.

De Puriteinen behandelden dergelijke onderwerpen wel degelijk. Neem een man als Charnock, die in zijn rede over de onveranderlijkheid van God; over het vergaan van de wereld; *het duizendjarig rijk en de nieuwe hemel en aarde* sprak. Een man als Richard Baxter, die het eeuwig geluk van de medemens op 't hart lag, en meer dan iemand anders - met uitzondering van Paulus - aan het behoud van veel zielen heeft gearbeid; verkondigde eveneens deze leer „van de schrik des HEEREN”, opdat menig zondaar tot bekering zou komen en de Heere Jezus zonder schrik tegemoet kan zien, als hij zich helemaal aan Hem heeft toegewijd. John Bunyan, die zo eenvoudig preekte dat een kind hem kon begrijpen, sprak van de komst van Christus en van de toekomstige heerlijkheid. Hij preekte deze leer ter bemoediging van de gelovige en tot waarschuwing van de goddeloze.

Met deze grote mannen als voorbeeld durf ik het aan dit onderwerp te bespreken, daar

ik weet dat dit niet nutteloos of doelloos is. Het kan niet nutteloos zijn als God er zijn zegen aan verbindt. Daarom bid ik van Hem, dat Hij mij kracht geeft, om Zijn eeuwige raad die tot Zijn eer is, de mensen tot nut en tot zegen voor te houden.

- I. **De eerste tekst spreekt met betrekking tot het volk van God, van drie grote voorrechten.**
- II. **De tweede tekst spreekt met betrekking tot de goddelozen, van drie grote en verschrikkelijke dingen, die spoedig in het oog zullen vallen.**

De eerste tekst noemt drie voorrechten, die wij na deze korte inleiding zullen ontwikkelen. *Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen, duizend jaren.*

Voordat ik tot de uitleg overga, geef ik de mening van twee theologen, die naar mijn mening onhoudbaar is.

(1) Eerst die van Albert Barnes. Deze heb ik nauwkeurig geraadpleegd. Hij zegt dat de eerste opstanding, *een opstanding van beginselen* is, namelijk een opstanding van geduld; van gedurfde moed; van heilige vrijmoedigheid en *standvastheid van de oude martelaren*. Deze beginselen zegt hij, zijn als 't ware begraven, en zullen gedurende het komende geestelijke rijk van Christus opstaan.

Kunt u geloven dat dit de juiste uitleg is? Zou deze stelling met geen andere te weerleggen zijn? Vaak lezen wij de Schrift zonder goed te begrijpen wat de bedoeling is. Wie echt de geest en de bedoeling van deze tekst heeft leren begrijpen, zal toestemmen dat een opstelling van beginselen of leerstellingen niet kan worden bedoeld.

Broeders u ziet toch in één oogopslag dat hier sprake is van de opstanding van *mensen*? Bovendien gaat het hier om de letterlijke zin van het woord! Er staat: „Ik zag de zielen van hen die onthoofd waren, om het getuigenis van Jezus.” En: „Maar de overige van de doden werden niet weer levend.” Wordt hier bedoeld op overige dode beginselen of leerstellingen? Nee, u kunt het in deze geest niet opvatten. Zonder twijfel, het betreft hier een letterlijke opstanding van de heiligen.

(2) De tweede uitleg van de tekst is even onhoudbaar.

Ik had eens het ongeluk onder het gehoor te zijn van een van mijn beste vrienden, die deze tekst behandelde. Onder zijn preek was ik niet op mijn gemak. Hij verklaarde de tekst zo: „Zalig en heilig is hij die opnieuw geboren is, die wedergeboren is en door de opstanding van de Heere Jezus Christus een opstanding had van dode werken.” Jammer dat ik hem onder het spreken niet kon wijzen op het onhoudbare van zijn bewering. Want zijn figuurlijke verklaring was niet in verband te brengen met wat er letterlijk staat: *dat de overigen van de doden niet leven zouden totdat de duizend jaren geëindigd waren.*

Want indien de eerste opstanding waarvan hier gesproken wordt een figuurlijke of geestelijke of zinnebeeldige is, dan moet de opstanding van de doden verder in de tekst, óók een geestelijke en geheimzinnige en zinnebeeldige zijn. Maar niemand die dit leest kan hierin mee gaan. Want als u een hoofdstuk uit de Schrift leest, zult u niet zeggen: „Dit gedeelte is zinnebeeldig en moet zo begrepen worden, terwijl een ander gedeelte uit dezelfde perikoop letterlijk moet worden genomen.”

Nee geliefden, de Heilige Geest mengt geen zinnebeelden en feiten door elkaar. Een zinnebeeldig boek wijst meestal direct de figuurlijke bedoeling aan. Wanneer iets dat letterlijk bedoeld wordt, in een zinnebeeldige vorm wordt aangetroffen, is het ook altijd aan datgene verbonden wat duidelijk genoeg en letterlijk beschreven is, zodat

dat letterlijke niet zinnebeeldig kan worden opgevat. Of de hele zin moet uit zijn verband gerukt en met geweld verkracht worden.

Wie ons tekstvers met een onbevangen oordeel leest, zal zien dat hier letterlijk gesproken wordt van twee opstandingen. De een is die van „de geesten van de volmaakt rechtvaardigen”; de andere is van de lichamen van de goddelozen. De een van „die in Christus ontslapen zijn en met Christus zullen heersen”; de andere van hen „die in hun zonden leven en sterven en verloren gaan”.

I. De eerste tekst spreekt met betrekking tot het volk van God, van drie grote voorrechten.

1. Het eerste voorrecht van de rechtvaardigen is „de eerste opstanding.”
2. Het tweede voorrecht van de rechtvaardigen is, dat „de tweede dood geen macht over hen heeft.”
3. Het derde voorrecht van de rechtvaardigen is dat „zij met Hem zullen heersen, duizend jaren.”

1. *Het eerste voorrecht van de rechtvaardigen is „de eerste opstanding.”*

De Schrift is klaar en duidelijk genoeg. Waarschijnlijk hebt u tot nu toe gemeend, dat alle mensen op hetzelfde ogenblik zullen opstaan; dat al de graven „in één punt van de tijd zullen geopend worden, de bazuin zal slaan, en ieder die in de graven is zal uitgaan.” 1 Kor. 15.

Dit is niet het getuigenis van het woord van God. Gods woord zegt dat zij „die in Christus zijn ontslapen éérs zullen opstaan”. 1 Thess. 4:16-18. Of het tijdsverloop tussen de eerste en de tweede opstanding, werkelijk letterlijk „duizend jaar”, korter of langer duurt beslis ik niet - ik weet weinig van de toekomstige verborgenheden. Maar dit weet ik, dat er twee opstandingen zijn. De een van „de volmaakt rechtvaardigen”; de ander van de goddelozen. En dit weet ik: God heeft een tijd bepaald waarop de rechtvaardigen zullen opstaan tot heerlijkheid. Terwijl een tijd daarna de goddelozen zullen opstaan tot de opstanding van het verdoemenis.

Neem uw Bijbel en volg met aandacht de apostel in 1 Cor. 15:20-25: „Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, en is de eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. Want daar de dood door één mens is, zo is ook de opstanding van de doden door één mens. Want zoals zij allen in Adam sterven, zo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar een ieder in zijn orde, de eersteling Christus; daarna die van Christus zijn in zijn Toekomst.” Van de tijd ná deze Toekomst zegt de apostel: „Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het koninkrijk aan God en de Vader zal overgegeven hebben, wanneer Hij zal te niet gedaan hebben, alle heerschappij en alle macht en kracht. Want Hij móét als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.”

Hier wordt dus gesproken van hen *die van Christus zijn* en van hen alléén. Men kan aan deze tekst niet ontdekken dat de goddelozen ook eenmaal zullen opstaan, indien we niet wisten, dat ook zij eenmaal allen ‘levend’ gemaakt zullen worden’, d.i. hun lichaam terug zullen krijgen.

Oppervlakkig schijnt de tekst om deze reden niet zo begrijpelijk. Het is mij genoeg te zeggen dat hier in ‘t bijzonder en uitsluitend gesproken wordt van de opstanding van hen, die *in Christus zijn*. Wat in 1 Thessalonicenzen 4:13-17 wordt gezegd is duidelijk. Daar staat: „Doch broeders ik wil niet dat u onwetend zijt van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd zijt zoals de anderen die geen hoop hebben. Want indien wij geloven dat Jezus gestorven is en opgestaan, zo zal ook God hen, die ontslapen zijn in Jezus, wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u door het

woord des Heeren, dat wij die levend zullen overblijven tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen hen die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van de archangel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel, en die in Christus gestorven zijn zullen eerst opstaan. Daarna wij die levend overgebleven zijn, zullen samen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.”

Hier wordt dus niet gesproken van de opstanding van de goddelozen; maar er staat dat de *in Christus gestorvenen*, eerst zullen opstaan. De apostel spreekt dus van DE EERSTE OPSTANDING. Omdat wij weten dat op de eerste opstanding de tweede volgt, en dat de goddelozen zowel als de rechtvaardigen zullen opstaan, kunnen wij de gevolgtrekking maken dat zij, die in hun zonden gestorven zijn, in de tweede opstanding zullen opstaan, nadat de tijdsruimte tussen de twee opstandingen ten einde zal zijn.

- Bekijk nu Filippenzen 3:8, 10 en 11 en vergelijk deze teksten met bovengenoemde teksten: „Ja gewis, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus mijn Heere, om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb en acht die drek te zijn, opdat ik Christus mag gewinnen - opdat ik Hem mag kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden, Zijn dood gelijkvormig wordende. Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding van de doden.”¹ Wat bedoelt de apostel? Elke orthodoxe Christen gelooft toch dat ieder zal opstaan. De hele christelijke kerk is de leer van de algemene opstanding toegedaan; welke opstanding bedoelt Paulus, als hij zegt: ‘of ik hoe dan ook, daartoe mag komen.’ Niet de algemene opstanding. Hij moet doelen op die heerlijke opstanding, waaraan alléén zij zullen deel hebben, die de Heere Jezus Christus gekend hebben „en de kracht van Zijn opstanding; en Zijn dood gelijkvormig geworden zijn.” Deze tekst is niet behoorlijk uit te leggen, zonder toe te stemmen, dat „de eerste opstanding van de rechtvaardigen”, aan die van de goddelozen voorafgaat.
- Sla Lukas 20:35 eens op. Wat zegt Jezus in antwoord op de bedenking van de Sadduceëen, toen zij Hem vroegen over één, die door gedurig overlijden van haar echtgenoten, zeven mannen heeft gehad: „In de opstanding, van welk van de zeven mannen die zij heeft gehad, zal zij de vrouw zijn?” Hij zei: „Maar die waardig geacht zijn dié eeuw te verwerven en de opstanding uit de doden, zullen niet trouwen noch ten huwelijk uitgegeven worden, want zij kunnen niet meer sterven, want zij zijn de engelen gelijk en zij zijn kinderen van God, daar zij kinderen van de opstanding zijn.”² Zo wordt dan een noodzakelijk *waardig zijn* vereist, om aan die opstanding deel te kunnen hebben. Zo heeft Hij het dan over de kinderen van de opstanding, die alléén aan die opstanding deel hebben. Ik twijfel niet dat ieder zal opstaan. In die zin zou ieder een kind van de opstanding zijn. In die zin zou er voor de opstanding geen ‘het waardig zijn’ worden vereist. Toch moet daar een opstanding zijn, waartoe ‘een waardig zijn’ volstrekt nodig is. Een opstanding als stellig en uitsluitend voorrecht. Een opstanding die, als de christen ‘het waard is’ hem zal onderscheiden en vereren met de titel van ‘een kind van de opstanding’. Ik meen dat hierover geen twijfel kan bestaan.

---

¹ Grieks kan vertaald worden: tot de opstanding VANUIT (van tussen; ex-ana-stasis ex-anastasiv) de doden. Het Griekse woord komt 1 keer in het N.T voor. Afkomstig van het werkwoord ex-anastao, uitrukken.

² De Griekse tekst luidt letterlijk: *en zij zonen zijn van God, van de opstanding zonen zijnde.*

- Ik lees in Lukas 14:13: „Wanneer u een maaltijd zal houden, zo nodigt armen, verminkten, kreupelen, blinden, en gij zult zalig zijn, omdat zij niet hebben om te vergelden; *want het zal u vergolden worden in de opstanding van de rechtvaardigen*”. Ik beweer niet dat deze tekst genoeg is om te bewijzen dat er een *eerste opstanding van de rechtvaardigen* is. Maar als de apostel³ niet doordrongen was van dezelfde gedachte, had hij even goed kunnen zeggen: „Het zal u vergolden worden in de algemene opstanding.” De tijd van de vergelding, is dus de éérste opstanding van de rechtvaardigen, omdat hij er van spreekt als van een bijzonder tijdvak. Indien er maar één opstanding is, had hij niet hoeven te zeggen: „in de opstanding van de rechtvaardigen” als beiden, zowel rechtvaardigen als goddelozen op hetzelfde tijdstip zullen opstaan. De woorden „van de rechtvaardigen” zijn in de tekst overbodig, wanneer de tijd waarop de rechtvaardigen zullen opstaan, niet duidelijk onderscheiden is van die waarop de goddelozen zullen opstaan. Ik zal niet zeggen dat deze aangevoerde bewijsplaatsen het meest duidelijkst zijn om mijn bewering te staven. Maar zowel deze en meer andere bewijsplaatsen, waarvan de tijd mij ontbreekt die aan te halen, bevestigen op grond van Gods woord, de leer van beide opstandingen.
- Nog een bewijsplaats zal ik in het midden brengen, die bijzonder duidelijk is. In Johannes 6:39-40, 44, 54 zegt de Heere Jezus: „En dit is de wil van de Vader die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verliezen zal, maar dat zal opwekken ten uitersten dage. En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat een ieder die de Zoon ziet, en in Hem gelooft, het eeuwige leven heeft, en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader die Mij gezonden heeft hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.” Zo spreekt de Heere Jezus vier keer achter elkaar over de Zijnen, en belooft hun tot viermaal toe, een opstanding. Deze beloften moeten toch onderscheiden en uitnemend zijn, wil er blijdschap en heerlijkheid voor het volk van God in zijn. Ik zeg nogmaals, dat alle mensen zullen opstaan, en toch wordt er hier van een bijzonder voorrecht voor Gods uitverkoren volk gesproken. Voorzeker geliefden, daar is tweërlei opstanding!
- Bovendien lees ik in Hebreëën 12, waar de apostel spreekt over de beproevingen van de gelovigen en hun volharding: dat zij (de gelovigen) „de aangeboden verlossing niet hebben aangenomen, opdat zij een betere opstanding zouden verkrijgen.” Dat ‘betere’ ligt niet in de vruchten van de opstanding, maar in de opstanding zelf. Hoe zou het ‘een betere opstanding’ kunnen zijn, als er geen verschil bestaat tussen de opstanding van de rechtvaardigen en de opstanding van de zondaars? De ene opstanding is een opstanding vol heerlijkheid en luister en de andere vol donkerheid en verschrikking. Er is merkbaar verschil tussen beiden, een verschil zoals dit in het begin van de wereld was en tot het eind zijn zal. De Heere heeft een onderscheid gemaakt tussen hen die Hem vrezen, en hen die Hem niet vrezen.

Ik besef ten volle dat ik de teksten niet zó duidelijk uitlegde, om aan haarkloverij van deze of gene tegenpartij te ontkomen; maar ik preek liever voor mijn gemeente, dan dat ik zou twisten met mijn tegenpartijders. Ik hoop dat u dit uitermate belangrijke

---

³ Spurgeon maakt hier een gedachtesprong van de woorden van Jezus in de gelijkenis naar de woorden van Paulus in Filippenzen 3 over de wederopstanding, die Spurgeon beschouwt als de opstanding van de rechtvaardigen.

onderwerp, nog eens goed zal overwegen. Indien Gods woord u niet leert dat de in Christus ontslapenen eerst zullen opstaan, nu geloof mij dan niet. Wanneer u voor uzelf uit God woord niet kan ontdekken dat wat ik u verkondig, de waarheid is; wanneer de Heilige Geest u niet de ogen opent, om het even klaar en duidelijk te zien als ik; lees en herhaal de tekst dan, en zie of u die beter en duidelijker kan verklaren dan ik voor u getracht heb te doen.

Ik heb géén ander doel, dan alleen de Schrift zo duidelijk mogelijk uit te leggen. Ik betwijfel de waarheid van de tekst volstrekt niet, die mij van de eerste opstanding verzekert: „Zalig en heilig is hij die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen, duizend jaren.”

2. Het tweede voorrecht van de rechtvaardigen is, dat „de tweede dood geen macht over hen heeft”.

De tekst spreekt met betrekking tot de rechtvaardigen van een tweede voorrecht: „De tweede dood heeft geen macht over hen”. Ook hier wordt van de dood gesproken in de *letterlijke* zin van het woord, en *niet minder letterlijk van zijn geestelijke macht*. Want er is een geestelijke dood, zowel als een vleeselijke dood. Die tweede, die geestelijke dood, die over de goddelozen komt, komt niet over de rechtvaardigen, omdat deze geen macht over hen heeft.

Geliefden wat een grote voorrechten zijn er toch verbonden aan de eerste opstanding, die Christus Zijn volk heeft toegezegd: „Het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen, maar dit weten wij dat wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen zijn. Want wij zullen Hem zien zoals Hij is.” 1 Joh. 3:2.

Kinderen van God, ik denk dat de heerlijkheid van de opstanding eerder bestaat uit de heerlijkheid die ín ons zal worden geopenbaard, dan in de heerlijkheid die áán ons zal worden geopenbaard. Wij kunnen slechts gissen over de heerlijkheid van de gestalte waarmee wij zullen opstaan, en ook over het geluk waarin wij in tegenstelling tot de goddelozen zullen delen, omdat wij slechts de toekomstige zaken voor een deel kennen. Maar dit weten wij op grond van Gods woord wat ons niet bedriegt, dat de tweede dood - die de veroordeling tot de buitenste duisternis inhoudt - geen macht zal hebben over hen die deel hebben aan de eerste opstanding. Hoe zou de verdoemenis macht over hen hebben? Zij heeft alleen macht over goddelozen en zondaars. Maar niet over rechtvaardigen. Zeker hebben de rechtvaardigen even zo gezondigd als alle anderen en waren ook zij eens kinderen, waarop de toorn van God rustte.

Maar hun schuld is verzoend; hun zonden zijn vergeven en gedragen door het Lam dat geslacht is. De Heere Jezus, die in onze plaats stond, onze Borg en Middelaar, de eeuwige Zoon van God, is voor hen bij de Vader tussengetreden. Hij heeft hun zonden voor eeuwig weggedaan en Hij heeft hen bekleed met Zijn gerechtigheid. Hij heeft hen gewassen in Zijn bloed en gereinigd en geheilgd. Hoe zou de toorn van God op hen kunnen rusten? Zij die in Christus Jezus niet meer schuldig zijn en bovendien door zijn verdiensten als Middelaar met Zijn gerechtigheid zijn bekleed? De toorn van God kan nooit meer rusten op hen. Door het bloed van Christus zijn zij gewassen, want aan het goede recht van God is geheel voldaan. De vlammen van de hel beginnen niets tegen hen. Tegen hen die door Hem kunnen juichen:

*„Heere Jezus in Uw wonden,
Is losgeld voor mijn ziel gevonden.”*

De dood de hel en haar machten zijn niet in staat iets te doen, want zij hebben vrede met God gevonden, in en door het kruisbloed van Christus. Er zal een „tweede

dood” zijn, maar hij zal over ons - indien wij in Christus Jezus zijn - geen macht hebben. Begrijpt u de trefzekerheid van deze mooie voorstelling? Al gingen we ook midden door de vlammen van de hel, ze zouden evenmin macht over ons hebben als over de drie jonge mensen, die door de machtige Nebukadnézar van het Babylonische rijk, in de „gloeiend hete oven werden geworpen”, en daar ongedeerd weer uitkwamen.

‘Span uw boog, o dood!, om ons te treffen.’ Laat de hel en alle vijanden samen hun macht tegen ons beproeven. „Wij zullen meer dan overwinnaars zijn door Christus Jezus die ons heeft liefgehad.” Rom. 8:37. Wij staan onbewegelijk als op een rots gegrond en kunnen hun nutteloze pogingen met vrijmoedigheid bespotten.

En waarom? Omdat Christus onze zonden heeft gewassen „en ons de kleding van Zijn gerechtigheid heeft aangetrokken.” Jes. 61:10.

Maar er is meer: de tweede dood heeft geen macht over ons, omdat wij - als de overste van deze wereld, de duivel, komt - mét onze goede Meester kunnen zeggen: „hij heeft aan Mij niets.” Joh. 14:30. Wanneer wij eenmaal zullen opstaan, zullen we geheel vlekkeloos en rein, ‘zonder vlek of rimpel’, als gerechtvaardigd voor God verschijnen. De zonde zal in eeuwigheid geen vermogen meer op ons kunnen uitoefenen. Wij zullen even rein zijn als Adam vóór zijn val, even heilig en zonder zonden als hij toen hij uit de hand van zijn Maker kwam. Ja meer, wij zullen beter zijn dan Adam, omdat wij niet meer kunnen zondigen. Ja, wij zullen in deugd en gerechtigheid zo onwrikbaar vast staan, dat wij niet meer tot zonden kunnen verzocht worden. Dan hoeven we niet bang te zijn in de zonden te struikelen of te vallen. In de grote dag van alle dagen zullen wij voor God staan, geheel rein en onbevlekt.

Geliefden! Het hoofd omhoog, en het hart naar boven. Strijdt tegen de zonden in de kracht van de Heilige Geest - verban alle twijfel en vrees -en wis de droeve tranen uit uw ogen. Daar zullen dagen komen, die de engelen niet hebben gezien, maar die u zal zien. Daar zullen dagen komen dat u voor dood noch hel, voor zonde noch ongerechtigheid hoeft bang te zijn. Wanneer u deel hebt aan de eerste opstanding, hoeft u geen angst meer voor de oude Aam te hebben. O, dat zal zalig zijn! Dat zal zalig zijn, wanneer de oude mens, die ons hier op aarde gemarteld en gekweld heeft, daarboven geen macht meer zal hebben. Wanneer we bekleed met witte kleding, als gekochten, gereinigden en gezaligden, eeuwig met Christus zullen heersen, zonder zonde.

3. Het derde voorrecht van de rechtvaardigen is dat „zij met Hem zullen heersen, duizend jaren”.

Maar de tekst heeft nog een derde voorrecht. Dat is dat „zij met Hem zullen heersen duizend jaren”. Ziedaar, een punt waarover men lang en vrij hevig heeft getwist en nog twist. Zo geloofde men eerst dat, zoals er zes dagen zijn om te arbeiden en aansluitend één - de sabbat - om te rusten, ook na zesduizend jaar wereldgeschiedenis, een volgend duizend jaar zou volgen, die een *sabbatsjaar* zou zijn.

Ik weet niet of Gods woord enige grond hiervoor geeft; maar dit weet ik: dat de Heere zal komen. Van dag en uur van Zijn komst weet niemand. Daarom vind ik het verkeerd om eeuw of jaar aan te wijzen, waarin Christus komen zal. Wij moeten Hem elk ogenblik verwachten. Het is onze plicht elke dag Zijn verschijning en Zijn komst af te wachten. „Ons komt het niet toe de tijden en gelegenheid die de Vader in Zijn eigen hand gesteld heeft te weten.” En daarom moeten we Hem verwachten als Zijn gelovige kinderen. „Want Hij komt als een dief in de nacht”. „Hetzij Hij ’s morgens vroeg met het hanengekraai of in de eerste of tweede nachtwake komt.” Hij eist van

ons dat wij met „de wijze maagden onze lampen brandend en onze lenden omgord zullen hebben.” Dat wil zeggen dat wij voor de reis naar de eeuwigheid klaar zullen zijn. Opdat wij door genade met Hem naar Zijn bruiloft zullen mogen gaan, die Hij - voor die van Hem zijn - heeft aangericht.

Het kan zijn dat er over de tijd waarop de Heere komt een aanwijzing in Gods woord wordt gevonden. Liever laat ik de nasporing daarvan over aan hen die meer geletterd zijn en aan hen die heel hun tijd daaraan kunnen besteden. Ik ben op dit moment niet in staat mij daarin te verdiepen. Ik geloof dat de verklaring van het Boek Openbaring, andere uitleggers vereisen dan zij, die door hun verklaring de raad van God verduisteren, in plaats van duidelijker aan het licht brengen. Ik wil mij daarom niet verder op dit gebied wagen dan mijn voorganger Dr. John Gill. Ik waag mij niet verder dan de vaders van de Vroege Kerk, of dan Richard Baxter en John Bunyan.

(a) En toch verneem ik uit de tekst de stellige belofte, dat de gelovigen duizend jaar met Christus zullen heersen, *en ik geloof dat zij met Hem zullen heersen op deze aarde.*

Want wat lezen wij in Psalm 37:10 en 11: „En nog een weinig tijd en de goddeloze zal er niet zijn en gij zult acht nemen op zijn plaats, maar hij zal er niet wezen.” In tegenstelling van hen „zullen de zachtmoedigen de aarde in erfenis bezitten, en zich verlustigen over grote vrede.” U kunt aan deze tekst de betekenis toekennen, dat de zachtmoedigen meer van de goederen van deze wereld zullen genieten en zich over een grotere vrede zullen verblijden dan de zondaar dat zal doen. Ik vind dat zo'n uitlegging beperkt en bekrompen is. Als het waar is dat de zachtmoedigen het aardrijk in erfenis zullen bezitten, en dat zij zich te midden van grote vrede door de Messias, daarin zullen verblijden - wat ik op grond van God woord geloof - dan moet de betekenis veel ruimer en heerlijker zijn. De beloften van onze God hebben altijd een veel ruimer en meer uitgestrekte betekenis, dan wij ooit kunnen begrijpen of bevatten. Wanneer de tekst daarom zou bedoelen dat de zachtmoedigen alleen in dit leven hun deel moesten zoeken, en de goederen van deze aarde moesten genieten, dan weet ik dat zij, „wanneer zij alléén in dit leven op Christus hopen, de ellendigste van alle mensen zijn.”

Verstaan wij onder deze tekst dat Christus hen reeds hier, eer en heerlijkheid zal geven, dan kennen wij hen een betere en ruimer en heerlijker betekenis toe, omdat Gods beloften altijd in de ruimste zin van het woord moeten worden opgevat.

De rechtvaardigen beërven het aardrijk niet tot op zekere hoogte, maar in de eeuw die ons beloofd is, erven zij die in de volste zin van het woord. Het getuigenis van David was onder het oude verbond, al vastgelegd in het Oude Testament: „De zachtmoedigen zullen het aardrijk in eeuwige erfenis bezitten”. Ook heeft onze Heere en Zaligmaker gezegd: „Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beërven.”

Hoe - waar - wanneer? Zeker nu (ca. 1875) niet, noch in de dagen toen onze Heere op aarde was, noch in de tijd van de apostelen. Want wat beërfdén de zachtmoedigen? Brandstapels, pijnbanken en ellendige gevangenhólen. Hun erfenis was inderdaad niets. Zij waren arm, hadden gebrek aan levensmiddelen, „wandelden in schaaps- en geitenvellen”. Zo de zachtmoedigen ooit de aarde zullen beërven moet dit in die eeuw zijn die hen beloofd is, want tot hiertoe hebben zij nooit de aarde bezeten.

(b) Sla Openbaring 5:9 en 10 eens op. Daar lezen we: „En zij zongen een nieuw lied, zeggend: Gij zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegels te openen; want Gij zijt geslacht, en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taal, en

volk, en natie, en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters; en wij zullen als koningen op de aarde heersen.”

Ik weet niet in hoever de echtheid van deze woorden wordt betwist, maar ik weet dat de Heilige Geest niet anders kan bedoelen, dan dat het volk van de Heere zal heersen op de aarde. Zo ook getuigde de Heere Jezus in antwoord op de vraag van Petrus „Heere wat zal ons dan overkomen nu wij alles hebben verlaten en U zijn gevolgd?” „Voorwaar zeg Ik u, dat gij die Mij gevolgd bent in de wedergeboorte, wanneer de Zoon van de mensen zal gezeten zijn op de troon van Zijn heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, om de twaalf stammen van Israël te oordelen. En zo wie huizen, of broers, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, zal hebben verlaten om Mijns Naams wil, die zal honderdvoudig ontvangen, en het eeuwige leven beërven.” Matt. 19: 28-29. Het schijnt dat Christus hier komen moet in de wedergeboorte, wanneer een nieuwgeboren wereld vervuld is met blijdschap, geschikt voor de nieuwgeboren mensen. Dan zal er allereerst eer en heerlijkheid zijn voor de apostelen en voor allen die voor de Naam van Christus alles verlaten hebben. De Heere van de hemelse legers „zal heersen op de berg Sion en in Israël”. „Hij zal komen met zijn vele duizenden heiligen.”

(c) Ik zou nog meer bewijsplaatsen kunnen bijbrengen, die mij in mijn gevoelens versterken, dat de zegepraal zal behaald worden dáár, waar de strijd gestreden is, dat de zachtmoedigen op grond van Gods woord het aardrijk in erfenis zullen bezitten, maar de tijd zou mij ontbreken. Daarom ga ik met blijdschap de toekomst tegemoet. Hetzij ik „in Christus ontslapen ben” eer mijn Meester komt. Hetzij wanneer Hij komt - ik weet het niet, God weet het alleen – ik toch verzekerd ben dat ik op de dag van Zijn verschijning zal opstaan, en dat de vergelding mij wacht in de opstanding „van de volmaakt rechtvaardigen”. Dán wanneer ik Hem getrouw en ijverig gediend, oprecht in Hem geloofd en Hem vurig heb liefgehad. Die vergelding zal daarin bestaan, dat ik Hem uit genade gelijk zal wezen, en delen zal in Zijn heerlijkheid voor de ogen van de mensen. Ja, dat ik ook met Hem heersen zal, duizend jaren.

Dr. Isaäc Watts is naar mijn mening, van gevoelen dat Christus komen zal in de letterlijke zin van het woord, want zegt hij: „Het is nog niet geopenbaard welk een heerlijkheid de gelovige wacht. Maar „wanneer wij onze Zaligmaker zien zullen, zullen wij Hem gelijk wezen.” Daarom moet die hoop van de heerlijkheid ons versterken in het uur van de beproeving.” Daarom ...

... daarom moet zij ons een spoorslag zijn

Om te jagen naar heiliging!

Heiliging door de Geest van God. ...

„Want Hij Die komt, is heilig !”

(d) Ik heb nog een opmerking, en wel deze: De leer die ik u zo-even verkondigde is voor de praktijk alleszins van nut, want wij worden op meer dan één bladzijde van het Nieuwe Testament ertoe aangezet, toe te nemen in heiliging, om altijd met volharding en in volledige inzet, te werken voor de Heere. Niet te werken in het vlees, maar in de Geest! Joh. 6:54; Rom. 8:5, 13, 14. De Heere Jezus die wij verwachten, zal spoedig komen. Om de belofte gedurig voor ogen te houden, dat wij wanneer de grote Herder komen zal, met Hem deel zullen krijgen aan Zijn heerlijkheid. Daarom getuigde de Heere Jezus: „Ziet, Ik kom haastig”. Mochten wij allen, indien wij God vrezen en in de Heere Jezus geloven, met blijdschap die Toekomst tegemoet gaan. Niet haastig, maar geduldig; gelovig en met een standvastig vertrouwen de tijd afwachtend waarop wij deel zullen hebben aan de eerste opstanding; om met Christus te heersen; om Zijn

heerlijkheid te erven; wetend dat de tweede dood geen macht over ons zal hebben; door Hem die ons heeft liefgehad.

II. De tweede tekst spreekt met betrekking tot de goddelozen van drie grote en verschrikkelijke dingen, die spoedig in het oog zullen vallen.

1. De opstanding tot de dood.
2. Het oordeel.
3. De eeuwige straf.

1. De opstanding tot de dood.

Zondaar u hebt mij horen spreken van de opstanding van de rechtvaardigen. Dat woord „opstanding” zal voor u wel een wanklank zijn, of althans niets liefelijks of aantrekkelijks hebben. Uw geest zal zich niet met de rechtvaardigen verheugen, wanneer ik u verkondig dat de doden zullen verrijzen. Maar o, ik bid u, verleen mij een luisterend oor, wanneer ik u in de Naam van mijn God verzeker dat u ook zal opstaan. Niet alleen zal uw ziel ‘leven’ - misschien bent u inmiddels zo verhard dat u niet eens meer weet dat u een ziel hebt - maar ook uw lichaam zal ‘leven’. Uw ogen die niets dan wellust en ongerechtigheid hebben gezien, zullen niets dan verschrikking en smarten zien; uw oren die geluisterd hebben naar verleiding, zullen eenmaal de donder horen van de dag van het gericht; op uw voeten waarmee u zich naar toneel, bioscoop, schouwburg, dans, verkeerd gezelschap en allerlei plaatsen van ongerechtigheid en luchtig vermaak hebt begeven, zult u niet staande kunnen blijven, wanneer Christus als Rechter op Zijn troon zal zitten. Denk niet dat het met de dood afgelopen is, als uw lichaam begraven wordt. Uw lichaam en uw ziel hebben beiden aan de zonden deelgenomen. Beiden zullen zij deel moeten krijgen aan de straf. De Heere Jezus kan lichaam en ziel beiden verderven in de hel. De heidenen geloofden aan de onsterfelijkheid van de ziel. De Christenheid gelooft in bijzonder aan de opstanding van het lichaam. U zult u niet kunnen verontschuldigen, dat u onkundig bent over het raadsbesluit van God, die u voor een eeuwigheid geschapen heeft. Gods Woord waarborgt mij, dat de doden, zowel kinderen als volwassenen, eenmaal zullen opstaan.

Wanneer eenmaal de bazuin zal slaan, zullen al de bewoners van de aarde, die vóór de zondvloed hebben geleefd tevoorschijn komen. Dan zal ieder uit die bedeling, die voortleefde zonder God, totdat Noach in de ark ging, zeker opstaan. Evenals de vele duizenden die rusten op de bodem van de zee, sinds kort of reeds duizenden jaren. Elk kerkhof, elke erebegraafplaats, elke plek waar mensen hebben geleefd en zijn gestorven, verdronken of begraven, zal de doden weergeven om te ontwaken. Dan, wanneer de bazuin zijn geluid zal geven. Dan zult ook u zeker opstaan. Zo levend, zo stervend, zo goddeloos en onbekeerd als u nu bent, zo zeker zult u ook opstaan. Dit is de zwaarste vloek, die - met uitzondering van de vloek van een eeuwige verlorenheid - heden op u rust.

Ga nu heen met dit lichaam en verzadig, verzorg en geniet wat u kan. Drink het zoete en eet het vette, want de tijd is zo kort om uw lichaam te strelen en te verzadigen; - maar weet als straks deze korte tijd voorbij is, dat u een andere maaltijd en drank te wachten staat. Zelfs de tot op de kruimels en de druppels toe van de overvloedige maaltijd die God u in Zijn toorn zal geven zult u moeten eten en drinken. Het bodemloze bord en de bodemloze beker zult u leeg moeten maken.

Streel uw oren met wellustige muziek, en dergelijke; maar weet dat u straks niets anders zal horen dan de klaagtonen van hen die met u verdoemd zijn. Ga heen, eet en drink en wees vrolijk; ‘maar weet dat de Heere u om al deze dingen in het gericht zal

laten verschijnen'. Weet dat de Heere zich meer dan zeventvoudig in de dag van het gericht op u zal wreken voor alles wat tot uw zondig vermaak behoorde. Voor uw goddeloosheid en verkeerde daden. Zondaar, denk daar over na! En denk in uw zonden aan de opstanding.

2. *Het oordeel.*

De tekst zegt ons, dat ná de opstanding het oordeel volgt. Zondaar, u heeft God gevloekt. Die vervloeking heeft God opgeschreven in het gedenkboek dat Hij voor zich heeft liggen. Mogelijk bent u de verblijven van ontucht en ongerechtigheden binnengetreden; heeft u zich overgegeven aan allerlei wellust en onreinheid; ja heeft u zich als in de zonden gebaad. U hebt de duisternis liever gehad dan het licht. Meen niet dat God dat alles vergeten heeft. De boeken zullen geopend worden.

Ik zie u daar staan met verbleekte wangen en met gesloten ogen, omdat u niet durft opzien tot de Rechter, Die de bladzijden van uw levensgeschiedenis openlegt. Ik hoor u uitroepen: *Bergen, valt op mij!* U zal liever wensen gekruisigd te worden, omdat de blik van de Rechter onverdraaglijk voor u is. Maar weet dat de bergen onwrikbaar zullen staan en de heuvels u niet kunnen noch zullen bedekken. De blik van de Rechter zal u geheel en al doorboren en verpletteren. Hij zal u met elke nieuwe bladzijde nieuwe zonden en nieuwe ongerechtigheden doen horen, en zal u al uw zondige gedachten, woorden en werken openbaren, niet alleen in de nabijheid van Zijn heilige engelen, maar ook de mensen die door Hem verlost zijn.

Ik zie uw ontroering terwijl u daar zal staan, en op dat alles niets kan antwoorden. Ik hoor reeds het vonnis van uw veroordeling. Het zal u zijn zoals Bésazar die vreselijk ontroerde toen hij dat veel betekende schrift op de wand zag schrijven, dat ook zijn veroordeling aankondigde. Zo zal het u zijn in de grote dag van het gericht. En toch, toch zult u telkens uitroepen: „Verberg mij, verberg mij toch voor het aangezicht van Hem, Die op de troon zit en voor de toorn van het Lam.”

3. *De eeuwige straf.*

Na de dood het oordeel, en na het oordeel de uitvoering van de straf: *het eeuwig verdoemd zijn*. Zal het voor u al vreselijk zijn om uit de dood te zijn opgestaan en weer te 'leven'; wat zal het voor u zijn wanneer u het vonnis van uw verdoemenis verneemt en de eeuwige straf over u wordt uitgesproken!

Wij geloven dat de ziel van de zondaar al genoeg smarten lijdt, maar na dat vonnis van de veroordeling worden lichaam en ziel in de hel geworpen. Mannen en vrouwen, jongens en meisjes en allen die God niet eren en niet in Jezus geloven, ik kan u de verschrikkelijke rampzaligheid niet in alle omvang afschilderen en wil deze liever voor u bedekken. Maar ik bid u, zie toe voor uzelf, opdat u niet deze verschrikkelijke en nooit eindigende straf eens in alle verschrikking zal ervaren. Dit weet en geloof ik dat de hel een plaats is, waar u zeer ver van God verwijderd bent; - dat de hel een plaats is waar elke zonde, elke hartstocht en elke lust die gedaan is, diep en diep betreurd zal worden; - een plaats waar God nacht en dag zal straffen, hen die nacht en dag zondigden; - een plaats waar alle rust en alle hoop tevergeefs wordt gezocht; - een plaats waar u tevergeefs ook maar één druppel water zal ontvangen, om het uiterste van uw tong te verkoelen in de helse vlammen; - een plaats waar u niet meer van Gods woord noch van Zijn genade horen zal; - een plaats waar de toorn van God op u zal blijven; - een plaats waar het geweten niet zal zwijgen, wat de Bijbel noemt: „waar de worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust” ; - een plaats van rampzaligheid die u zich nooit zo hebt kunnen indenken.

Geve God dat de hel een plaats mag zijn, die ú nooit, nooit zal zien, en nooit en nooit

zal ervaren. Zondaar ik bid u: vlucht van de toorn van God, die komt. Sterft u in uw zonden dan zult u deze verschrikkelijke plaats niet kunnen ontgaan, want dan bent u verloren, voor eeuwig verloren. O ik bid u: - *nog is het de goede en aangename tijd om u te vragen en te vermanen; - daarom, denk aan het einde!*

Dat er niet van u gezegd zal worden, dat u de tijd van genade, die u hier nog rest, misbruikt hebt, zodat u voor eeuwig verloren moest gaan. Bedenk toch dat deze waarschuwing van mij, mogelijk de laatste kan zijn. Dat u deze nooit meer zal horen. Bedenk toch dat u nu mogelijk voor het laatst naar de kerk bent gegaan of dat het voor het laatst is dat u dit leest. Dat terwijl u hier zit, de laatste minuten van het uur van uw leven aan het wegtikken zijn. En dan? Ja, dan kan elke waarschuwing te laat zijn, omdat uw behoud en het ontkomen aan de toorn van God voor u onmogelijk is geworden.

Zondaar, nu nog deel ik u mee: *Jezus Christus de Gekruiste!* Nog eens roep ik u toe, dat: „die in Hem gelooft, niet verloren gaat in eeuwigheid.” Zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo stel ik u Christus voor ogen, die aan het kruis verhoogd werd, om zondaren tot zich te trekken en zalig te maken. Zondaar! Zie zijn wonden in handen en voeten; zie dat bloedende en met doornen gekroonde hoofd. Hoor, hoe Hij uitroept: „*Mijn God, mijn God! waarom hebt Gij Mij verlaten?*” Hoor, hoe Hij uitroept: „*Het is volbracht*”. Volbracht, ja voor eeuwig!

Zondaar, ik deel u de Gekruiste en de genade van God mee, die u in Hem, voor niets wordt aangeboden. Geloof in Hem en u zál zalig worden. Geloof in Hem en alle machten van de hel zullen over u geen vermogen hebben. Maar de Heere zal u eer en heerlijkheid geven in Zijn Toekomst!

O mochten velen van u voor het eerst in de Heere leren geloven, dan zult u - wanneer de Heilige Geest u uit genade verwekt tot „nieuw geboren kinderen” - niet meer nieuwsgierig en met angst vragen wat de toekomst u zal brengen. Maar dan zult u kalm en rustig het uur van de komst van de Heere verwachten en zeggen: Het zal wel zijn. „Ik weet in Wie ik geloofd heb.” Want Hij is de Rots der eeuwen. Daarom vrees ik geen kwaad. En daarom: „*Kom Heere Jezus, ja kom haastig!*” Amen.